

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2014 r.

DOLiS/DEC-374/14/29069,29070

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 12 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana R.B., na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej [...], z siedzibą w C., w komputerowej bazie danych parafian,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] listopada 2010 r. wpłynęła skarga Pana R.B., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymko – Katolickiej [...] w C., zwanego dalej Proboszczem Parafii.

Skarżący zarzucił Proboszczowi Parafii, iż mimo złożenia przez niego wniosku o cyt.: „usunięcie moich danych osobowych z komputerowej bazy danych będącej w posiadaniu Parafii” nie otrzymał odpowiedzi na swój wniosek, przez co uznał, iż Proboszcz Parafii naruszył przepis art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Ponadto w piśmie z dnia [...] grudnia 2010 r. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) wydanie nakazu usunięcia moich danych osobowych z komputerowej bazy danych będącej w posiadaniu Parafii, ponieważ wobec mojego wystąpienia [...] listopada 1992 roku z Kościoła Katolickiego, są już one zbędne do realizacji celu dla którego zostały zebrane.”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Skarżący formalnie wystąpił z Kościoła Katolickiego w dniu [...] listopada 1992 r. (w aktach sprawy znajduje się kopia aktu chrztu z adnotacją o jego wystąpieniu z Kościoła).
2. W aktach sprawy znajduje się kopia pisma Skarżącego skierowanego do Księdza Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej [...] w C. Z treści tego pisma wynika, iż Skarżący zwrócił się do ww. Proboszcza z prośbą o udzielenie informacji na temat usunięcia jego danych osobowych z komputerowej bazy danych parafian będącej w posiadaniu Parafii, bądź o przyczynie uniemożliwiającej spełnienie jego żądania. Na pismo to Skarżący nie otrzymał od Księdza Proboszcza wyjaśnień.
3. Proboszcz Parafii pismem z dnia [...] stycznia 2011 r. składając wyjaśnienia przed Generalnym Inspektorem wskazał, iż cyt.: „(...) w Kartotece Parafialnej naszej Parafii pod adresem [...] nie figuruje osoba o nazwisku R.B. W skardze do GODO W-wa Pan R.B. nie wskazał udokumentowanych faktów przetwarzania informacji na swój temat przez tutejszą Parafię.” Pismo to zostało przez Księdza Proboszcza skierowane do wiadomości Skarżącego.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 9 lutego 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-91/11/5808/11,5812/11), mocą której umorzył postępowanie w sprawie.

W ustawowym terminie Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, decyzją z dnia 21 kwietnia 2011 r. (DOLiS/DEC-336/11/19849/11, 19854/11), utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 9 lutego 2011 r.

W dniu [...] czerwca 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Skarżącego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję z dnia 21 kwietnia 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 7 grudnia 2011 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1560/11) uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 9 lutego 2011 r., jak również stwierdził, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu w całości.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd wskazał, że cyt.: „[w] niniejszej sprawie bezprzedmiotowości postępowania wszczętego z wniosku R.B. o podjęcie działań przewidzianych w ustawie o ochronie danych osobowych przez Proboszcza Parafii Rzymsko – Katolickiej [...] w C. Organ Ochrony Danych Osobowych upatruje w braku możliwości jakichkolwiek działań zmierzających do merytorycznego rozpatrzenia wniosku strony z uwagi na ustawowe ograniczenie uprawnień nadzorczych w stosunku do zbiorów dotyczących osób należących do Kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego Kościoła lub związku wyznaniowego (art. 43 ust. 2 ww. ustawy). (...) Zdaniem Sądu Organ Ochrony Danych Osobowych (...) nie ustalił stanu faktycznego sprawy i bez poczynienia jakichkolwiek ustaleń przyjął, że dane osobowe skarżącego dotyczą osoby należącej do Kościoła lub innego związku wyznaniowego o uregulowanej sytuacji prawnej przetwarzanych na potrzeby tego Kościoła lub związku wyznaniowego i jako takie nie podlegają jego kontroli”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zwrócił uwagę, iż Generalny Inspektor nie odniósł się w żaden sposób do udokumentowanego wystąpienia Skarżącego z Kościoła Katolickiego, a także do wyjaśnień Proboszcza Parafii, w których wskazano, iż dane osobowe Skarżącego nie są przez Proboszcza przetwarzane i w związku z tym powołanie się przez organ w przedmiotowej decyzji na przepis art. 43 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, jako podstawę do umorzenia postępowania, jest nieprawidłowe.

Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny przypomniał, iż każdy ma prawo do ochrony danych osobowych i w związku z tym w jego ocenie, „wyłączenia nadzorcze Organu Ochrony Danych Osobowych w stosunku do zbiorów dotyczących osób należących do Kościoła lub innego związku wyznaniowego, o których mowa w art. 43 ust. 2 powołanej ustawy nie dają organowi podstawy do umorzenia postępowania, lecz mogą stanowić podstawę do odmowy uwzględnienia wniosku strony”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 10 lutego 2012 r. wniósł skargę kasacyjną od ww. wyroku.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 22 marca 2013 r. oddalił ww. skargę Generalnego Inspektora.

Naczelny Sąd Administracyjny w ww. wyroku zarzucił Generalnemu Inspektorowi błędne zastosowanie art. 43 ust. 2 ustawy jako podstawy do umorzenia postępowania, biorąc pod uwagę, iż Skarżący formalnie wystąpił z Kościoła Katolickiego w 1992 r. Wystąpienie Skarżącego z Kościoła Katolickiego powoduje, iż w ocenie Sądu, Skarżący podlega ochronie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Dodatkową gwarancją ochrony danych osobowych Skarżącego, jako osoby nie należącej do Kościoła, przez państwo w ocenie NSA stanowi art. 27 ustawy o ochronie danych osobowych.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również przepis art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), w myśl którego, ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podjął czynności mające na celu uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie i ustalił co następuje.

Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut przetwarzania jego danych osobowych przez Proboszcza Parafii w komputerowej bazie danych parafian, żądając od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wydania decyzji nakazującej usunięcie jego danych osobowych z takiego zbioru.

W związku z powyższym Generalny Inspektor odebrał od Księdza Proboszcza wyjaśnienia na okoliczność przetwarzania danych osobowych Skarżącego w komputerowej bazie danych parafian. Ksiądz Proboszcz w piśmie, które wpłynęło do Biura Generalnego Inspektora w dniu [...] października 2013 r., wskazał, iż cyt.: „(...) Rzymskokatolicka Parafia [...] w C. (...) nie posiada elektronicznego systemu Księgi Parafialnej. Parafia posługuje się Kartoteką Parafialną, na której nie jest zarejestrowany Pan R.B. (...). Informujemy ponadto że Pan R.B. nie figuruje w Kartotece Parafialnej z tego też powodu nie mogą być przetwarzane jego dane osobowe”.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również przepis art. 153 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowym postępowaniu badał, czy Ksiądz Proboszcz Parafii przetwarza dane osobowe Skarżącego w komputerowej bazie danych Parafii, stosownie do zakresu żądania zawartego w skardze.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ds. ochrony danych osobowych ustalił, iż Skarżący nie jest członkiem Kościoła Katolickiego (formalnie z niego wystąpił w 1992 roku), jak również iż jego dane osobowe nie są przetwarzane w komputerowej bazie danych parafian ww. Parafii, bowiem Parafia nie posiada takowej. Ponadto dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w Kartotece Parafialnej prowadzonej przez Parafię.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ustawy o ochronie danych osobowych w przypadku naruszenia przepisów ustawy, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych nie jest już kontynuowany, nie ma podstaw do jego dalszego badania (do badania zdarzeń przeszłych, a nie mających miejsca obecnie). Ocena dokonywana przez Generalnego Inspektora w każdym przypadku służy bowiem zbadaniu zasadności skierowania pod adresem określonego podmiotu nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, służącego przywróceniu stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych - jest więc ona uzasadniona i potrzebna tylko o tyle, o ile istnieje stan naruszenia. Jak zostało to już powyżej wskazane, dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w elektronicznej bazie danych osobowych Parafii, bowiem Parafia takowej nie posiada. Jego dane nie są również przetwarzane przez Parafię w Kartotece Parafialnej.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwana dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 §1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na

wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).